

În răgazul dintre două gânduri ne

Agafia

Mă privești
cu zâmbetul prins între două maluri,
dincolo de el, sunt eu,
lupoaică albă,
cu sufletul rezemat în tinerețile mele.
mi-e frică să trec,
e atât de îngust hotarul
dintre răsărit și apus.

Te privesc
în răgazul dintre două gânduri,
dincolo de el, ești tu,
vultur rănit,
cu sufletul umbrit de neliști,
despici apusul
până când o primăvară indiferentă
își va vărsa prea plinul de înflorire
pe un hotar de piatră.